

[Udenrigsministeren]

arbejdsform, for vi tager en hel del af diskussionen i det danske parlament forud for diskussioner og beslutninger i EF, og det er medvirkende til, at vi står øverst på hitlisten over, hvem der foretager de nødvendige gennemførelser, når man har truffet beslutninger. Man misunder os andre steder, at vi har haft en stor del af diskussionen på forhånd, og flere steder forsøger man at kopiere det, men det er bestemt mit indtryk, at med vores system med et Markedsudvalg og med de meget tætte konsultationer, der har udviklet sig dér mellem regering og Folketing, står vi egentlig ganske stærkt, når det drejer sig om at virkeliggøre, hvad der besluttet i EF.

Det giver selvfølgelig på den anden side også nogle problemer, først og fremmest om papirgangene, og fru Charlotte Antonsen har fuldstændig ret i, at Markedsudvalget er uhyre velforsynet med papirer. Der er mig bekendt intet andet parlament, der modtager så mange papirer om EF-arbejdet, som det danske Folketing igennem Markedsudvalget, og det har vi især set udvikle sig her under regeringskonferencen, hvor der hurtigt var enighed om, at alle papirer skal på bordet.

Jeg har derfor fulgt den politik, at der hellere skulle et papir for meget end et papir for lidt af sted for at undgå de myter, der tidligere blev skabt, hvis nogen fik fat i et stykke papir på fransk, før det dukkede op i Danmark på et andet og for os lettere læseligt sprog, om, at det så var noget, vi prøvede at holde skjult.

Det er for at undgå mytedannelser, at vi har tildænget, som jeg tror hr. Niels Helveg Petersen kaldte det, Markedsudvalget med papir, og så skulle det selvfølgelig ske, at vi dels ramlede ind i en weekend, og dels at der var tale om et papir på en 130-140 sider, der altså skulle oversendes på fransk en lørdag aften i 120 eksemplarer. Så sagde man: Vi venter, til den danske udgave er der mandag. Så var der selvfølgelig nogle, der opdagede, at der altså lå et papir, der ikke var sendt frem, og så brød pokker løs – undskyld udtrykket, formand, jeg håber, det er inden for det rimelige.

Men det illustrerer sådan set, hvordan både Markedsudvalg og regering efterhånden har jaget hinanden ind i en arbejdsform, som ikke kan være tilfredsstillende for Markedsudvalget. Jeg er ganske enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at vi er nået hinsides alt, hvad der er

håndterligt og rimeligt. Derfor vil jeg gerne give tilsagn om positiv medvirken til de drøftelser, som det vil være rimeligt at tage op, således som hr. Gade og hr. Niels Helveg Petersen sagde, når vi efter Maastricht forhåbentlig får lidt mere ro i papirstrømmene. Lad os tage diskussionen op om, hvordan vi uden at fratage Markedsudvalgets behandling af sagerne den værdi, som regeringen også sætter pris på, kan gøre papirgangene lidt mere rimelige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en bistandskommission.

Af Glønborg (KRF) m.fl.
(Fremsat 24/10 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):**

Det er i dag på to dage nær 2½ år siden, at et bredt flertal i Folketinget i form af Udenrigsudvalgets beretning fra maj 1989 og efter langvarige og meget grundige drøftelser lagde grunden til en ny dansk ulandspolitik.

Vi står stadig midt i arbejdet med at føre denne nye politik ud i livet. Vi er i gang med hele den vanskelige proces, der hedder landekonzentration, vi er i gang med at videreudvikle hele rækken af tværgående krav til miljø, ligestilling og ikke mindst demokrati og menneskerettigheder, der jo får stadig større betydning i udviklingssamarbejdet.